

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

Aan:

De Voorzitter van het Sectoroverleg Rijkspersoneel

c.c. de Centrales van overheidspersoneel toegelaten tot de Sector-
commissie overleg Rijkspersoneel

verslag van de hoorzitting op 14 juli 2005 **bijlage(n)**
ABB/2005/3515 **briefnummer**
AAC.83 **zaaknummer**
12 augustus 2005 **datum**

Onderwerp:

Adviesaanvraag AAC.83

De Voorzitter van het Sectoroverleg Rijkspersoneel (hierna: de werkgever) heeft bij brief van 3 juni 2005, ingekomen 8 juni 2005, een verzoek om advies ingediend bij de Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst inzake een tussen hem en de Centrales van overheidspersoneel toegelaten tot de Sectorcommissie overleg Rijkspersoneel (hierna: de centrales) gerezen geschil. Dit geschil heeft betrekking op de (totstandkoming van de) Regeling werkgeversbijdrage kinderopvang rijkspersoneel van 3 november 2004. Bij brief van 1 juli 2005, ingekomen 4 juli 2005, heeft de gemachtigde van de centrales de visie van de centrales op het verzoek van de werkgever uiteen gezet.

Achtergrond/historie

In de Arbeidsvoorwaardenovereenkomst sector Rijk 2002-2003 is afgesproken om in het kader van harmonisatie van de arbeidsvoorwaarden voor de Sector Rijk verschillende departementale regelingen met betrekking tot secundaire arbeidsvoorwaarden te vervangen door sectorale regelingen. Één van die regelingen is de kinderopvangregeling. Afgesproken werd om die regeling te harmoniseren nadat bekend zou zijn geworden wat de Wet basisvoorziening kinderopvang -die op dat moment nog in voorbereiding was- zou inhouden.

Op 1 januari 2005 is de Wet Kinderopvang (Staatsblad 2004, 455) in werking getreden. Vanaf die datum hebben ouders recht op een tegemoetkoming vanwege de overheid in de kosten die zij maken voor kinderopvang, indien het gaat om opvang in een geregistreerd kindercentrum of gastouderopvang door tussenkomst

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

van een geregistreerd gastouderbureau (artikel 5). De wetgever gaat ervan uit, maar verplicht daartoe niet, dat ook de werkgevers in Nederland een bijdrage leveren in de kosten van kinderopvang die hun werknemers maken. De bedoeling is dat de kosten van kinderopvang (uiteindelijk) worden verdeeld tussen de gebruiker van kinderopvang, de overheid en de werkgever (MvT, Tweede Kamer, vergaderjaar 2001-2002, 28 447, nr. 3, p.16-24).

In de tweede helft van 2004 is in het Sectoroverleg Rijkspersoneel gesproken over een nieuwe, sectorbrede regeling kinderopvang (ondermeer in de vergaderingen van 6 oktober, 20 oktober, 3 november, 1 december en 15 december).

Hoewel een dergelijke regeling eerst per 1 januari 2005 zou behoeven in te gaan, was het –zo stelt de werkgever- noodzakelijk om al eerder over de inhoud daarvan duidelijkheid te verschaffen. Immers, gebruikers van kinderopvang die met ingang van 1 januari 2005 in aanmerking wensten te komen voor een bijdrage van de overheid, dienden voor 1 december 2004 een aanvraag daartoe te hebben ingediend. In dat licht was het dan ook noodzakelijk dat rijksambtenaren tijdig op de hoogte zouden zijn van de bijdrage aan de kosten van kinderopvang, die de rijkswerkgevers bereid waren te verstrekken. Pas dan konden ambtenaren bewust afwegingen maken over het al dan niet gebruik maken van kinderopvang.

Partijen in het Sectoroverleg Rijkspersoneel hebben over een sectorbrede regeling geen overeenstemming kunnen bereiken. De werkgever heeft vervolgens bij Besluit van 3 november 2004 de Regeling werkgeversbijdrage kinderopvang rijkspersoneel eenzijdig vastgesteld. In deze regeling is (in artikel 9) een overgangsrecht opgenomen, op grond waarvan een ambtenaar bij het ontbreken van c.q. een onvoldoende bijdrage van de werkgever van de partner, gedurende 3 jaar recht heeft op een aanvullende (jaarlijks lagere) bijdrage van de rijkswerkgever.

Bij brief van 13 december 2004 heeft de gemachtigde van de centrales de werkgever medegedeeld dat deze met het eenzijdig vaststellen van de regeling heeft gehandeld in strijd met artikel 105, derde lid ARAR, welk artikel bepaalt dat een voorstel waarover overleg moet plaatsvinden met de Sectorcommissie overleg Rijkspersoneel (SCO) en dat strekt tot wijziging van een regeling met rechten en verplichtingen van individuele ambtenaren niet ten uitvoer wordt gebracht indien daarover geen overeenstemming bestaat met de SCO. De centrales hebben zich beraden over de vraag of zij in kort geding opschorting zouden vorderen van de regeling die zonder hun instemming tot stand is gekomen. Zij zijn hiertoe niet overgegaan, omdat zij menen hun leden en overige werknemers daarmee niet van dienst te zijn, daar zij erkennen dat het handhaven van de departementale kinderopvangregelingen per 1 januari 2005 tot uitvoeringsproblemen zou leiden. Bovendien voorziet de eenzijdig tot stand gebrachte regeling er wel in dat werknemers de mogelijke financiële achteruitgang eerst met ingang van 1 januari 2006 zullen ervaren. De centrales leggen zich echter niet neer bij de eenzijdige vaststelling van

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

de regeling en geven aan te overwegen de rechter in een ‘gewone’ procedure te vragen zich uit te spreken over de vraag of het ontbreken van overeenstemming aan geldigheid van het besluit van 3 november 2004 in de weg staat. Tevens wordt overwogen voortzetting van het overleg over de hoogte van de rijkswerkgeversbijdrage te vorderen en handhaving met ingang van 1 januari 2006 van de (aanvullende) bijdrage op het tot die datum geldende niveau. De werkgever wordt gevraagd aan te geven of het vorenstaande voor hem aanleiding is met de centrales nadere afspraken te maken over het overgangsrecht. De centrales zullen alleen ingaan op een uitnodiging voor nader overleg, indien het overleg op korte termijn kan plaatsvinden en indien de werkgever op voorhand een voorstel doet om tot oplossing te komen.

In de vergadering van de Sectorcommissie op 15 december 2004 wordt door de werkgever gemeld dat hij zich beraadt op de vraag of hij met de problematiek rond de kinderopvang naar de AAC zal stappen. De centrales hebben aangegeven dat zij niet van plan zijn de AAC bij dit probleem te betrekken, zolang het oude voorstel op tafel blijft liggen.

Bij brief van 13 januari 2005 heeft de werkgever de centrales nogmaals geschetst wat zijn reden is geweest de regeling eenzijdig vast te stellen. Hij erkent dat de regeling tot stand is gekomen in strijd met het overeenstemmingsvereiste, zoals bepaald in artikel 105 ARAR. Hij herhaalt zijn eerdere uitnodiging om advies dan wel oordeel aan de AAC te vragen en licht toe dat het zijns inziens in verband met adequate invoering van de Wet Kinderopvang niet wel mogelijk was die weg eerst te bewandelen alvorens tot vaststelling van de nieuwe regeling te komen. De werkgever stelt voor het overleg te hervatten en het dossier in breder verband te bespreken. Hij geeft aan dat de besparingen die zich met name vanaf 2006 gaan voordoen beschikbaar blijven voor de arbeidsvoorwaarden en dat hij nog enkele mogelijkheden ziet voor een meer aantrekkelijke financiering van de door de betrokken ambtenaren te betalen kosten van kinderopvang. De werkgever is van oordeel dat er voldoende aanleiding is het dossier kinderopvang in een volgend overleg te bespreken.

Bij brief van 11 februari 2005 geeft de gemachtigde van de centrales aan dat deze er geen behoefte aan hebben door de AAC te laten vaststellen dat de regeling in strijd met artikel 105 ARAR tot stand is gekomen; de werkgever heeft dat immers zelf al erkend. De centrales verzoeken de werkgever de regeling in te trekken en zijn bereid alsdan het overleg te hervatten. Tot een procedure bij de AAC kan worden besloten indien blijkt dat in dat hervat overleg geen overeenstemming kan worden bereikt.

Bij brief van 3 maart 2005 heeft de werkgever de centrales medegedeeld dat hij het niet logisch acht dat de centrales, als voorwaarde voor het hervatten van het

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

overleg, intrekking van de regeling vorderen omdat dit de door beide partijen erkende uitvoeringsproblematiek alsnog in volle omvang doet ontstaan. Voorts heeft hij aangegeven dat hij met zijn verwijzing naar de AAC bedoelde een advies te vernemen over het geschilpunt tussen partijen over de gewijzigde kinderopvang-regeling.

Op 10 mei 2005 hebben de centrales de Staat gedagvaard. Zij verzoeken de rechter:

- te verklaren voor recht dat de minister met de invoering van de Regeling werkgeversbijdrage kinderopvang rijkspersoneel van 3 november 2004 zonder dat over het voorstel tot invoering overeenstemming werd bereikt met de Sectorcommissie overleg rijkspersoneel heeft gehandeld in strijd met artikel 105 lid 3 ARAR,
- te verklaren voor recht dat de minister daarmee jegens de ambtenaren die op grond van de Regeling werkgeversbijdrage kinderopvang rijkspersoneel van 3 november 2004 in aanmerking komen voor een aanvullende bijdrage als bedoeld in artikel 9 van de regeling onrechtmatig heeft gehandeld.

Bij brief van 13 mei 2005 heeft de werkgever de centrales medegedeeld dat hij uit de dagvaarding geen andere conclusie kan trekken dan dat de centrales voortzetting van het overleg afwijzen, zodat over het onderwerp werkgeversbijdrage kosten kinderopvang geen overeenstemming is te bereiken. Hij acht het correct de kwestie alsnog aan de AAC voor te leggen en geeft aan dat hij voornemens is eenzijdig advies te vragen. Gelet op hetgeen tot dusver is gepasseerd lijkt hem het uitschrijven van een vergadering zoals bedoeld in artikel 110e, tweede lid van het ARAR, niet zinvol. Tenzij de centrales de werkgever voor 24 mei 2005 schriftelijk laten weten wel prijs te stellen op een dergelijke vergadering, zal hij de AAC verzoeken advies uit te brengen.

Bij brief van 27 mei 2005 delen de centrales de werkgever mede dat zij een adviesaanvraag bij de AAC een gepasseerd station achten. Het lijkt de centrales dienstig de uitspraak van de rechter af te wachten. De centrales geven aan bereid te zijn het overleg over de inhoud van de kinderopvangregeling te heropenen, maar alleen als de werkgever aangeeft dat open en reëel overleg kan plaatsvinden. Dit laatste kan slechts indien de werkgever uitspreekt dat de regeling op het punt van het overgangsrecht voor wijziging vatbaar is. Indien de werkgever van mening is dat een voorziening voor de ontbrekende bijdrage van de werkgever van de partner onbespreekbaar is, dan is verder overleg op voorhand tot mislukken gedoemd. De centrales zijn bereid om te overleggen over een bijgesteld voorstel waarin de hoogte van de vergoeding structureel en substantieel is aangepast.

Bij brief van 3 juni 2005 verzoekt de werkgever de AAC advies uit te brengen. Bij brief van 1 juli 2005 geeft de gemachtigde van de centrales de visie van de centrales weer op het onderhavige verzoek.

Adviesaanvraag werkgever

Bij brief van 3 juni 2005 heeft de werkgever zich tot de AAC gewend. Hij verzoekt de commissie advies uit te brengen over:

- a) de wijze waarop de centrales invulling hebben gegeven aan hun verplichting tot open en reëel overleg, gezien hun opstelling in het overleg i.c. hun weigering de bedoeling en strekking van de wet (kinderopvang) voldoende in aanmerking te nemen;
- b) de inhoud van zijn voorstel (in termen van stramien, aansprakenniveau, overgangsrecht en financiën, een en ander in het licht van de destijds bekend zijnde ontwikkelingen, waaronder de invoering van de wet) dat heeft geleid tot de regeling;
- c) zijn handelwijze om, gezien de hieraan ten grondslag liggende motieven, begin november 2004 de regeling eenzijdig vast te stellen.

Reactie centrales

Bij brief van 1 juli 2005 heeft de gemachtigde van de centrales gereageerd op de adviesaanvraag.

De centrales stellen zich allereerst op het standpunt dat de commissie de werkgever in zijn verzoek om advies niet ontvankelijk dient te verklaren, daar deze zijn verzoek niet heeft ingediend binnen de daarvoor (in de artikelen 110 e en 110f van het ARAR) gestelde termijnen. Op 3 november 2004 werd het overleg tussen partijen over de Kinderopvangregeling beëindigd met de vaststelling dat tussen hen geen overeenstemming over die regeling kon worden bereikt, waarna de minister tot eenzijdige vaststelling van de door hem voorgestane regeling is overgegaan. Op dat moment was er naar het oordeel van de centrales sprake van een geschil in de zin van artikel 110 d van het ARAR. De werkgever had op dat moment kunnen besluiten de weg van de artikelen 110 e en 100 f van het ARAR te bewandelen, hetgeen had kunnen uitmonden in een adviesaanvraag aan de AAC. De werkgever heeft daarvoor echter niet gekozen. Naar het oordeel van de centrales kan er nadien – en na het verstrijken van de in genoemde artikelen opgenomen termijnen - voor de werkgever geen nieuwe mogelijkheid ontstaan om over het geschil dat op 3 november 2004 bestond advies te vragen aan de AAC. De centrales achten de opvatting van de werkgever dat er op 13 mei 2005 (de datum van de brief van de werkgever aan de centrales) een nieuw geschil in de zin van artikel 110 d kon worden vastgesteld onjuist. Aan de orde is naar de centrales menen nog steeds het verschil van mening dat voor het laatst werd besproken in het overleg van 3 november 2004.

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

De centrales zijn overigens van mening dat in ieder geval de regeling niet eenzijdig had mogen worden vastgesteld. De regeling zoals deze nu is vastgesteld brengt nadelige gevolgen met zich mede voor ambtenaren die gebruik maken van kinderopvang. Daarnaast gaat één van de aantrekkelijke arbeidsvoorwaarden voor werknemers binnen de rijksoverheid op deze wijze verloren. De nieuwe Wet Kinderopvang verbiedt niet dat de rijksoverheid (als secundaire arbeidsvoorwaarde) aan zijn werknemers aanbiedt het ontbreken van een bijdrage c.q een onvolledige bijdrage van de werkgever van de ambtenaar aan de kosten voor kinderopvang te compenseren.

De door de werkgever aan de commissie gestelde vragen beantwoordend stellen de centrales:

- de minister heeft ten onrechte de doelstelling van de overheid als wetgever leidend geacht voor zijn opstelling in het overleg in een situatie waarin de wetgever de werkgever de ruimte heeft gelaten om een groter deel dan 1/6 deel van de kosten van kinderopvang voor zijn rekening te nemen en dat niet gezegd kan worden dat de centrales niet open en reëel hebben overlegd;
- het voorstel van de minister met een overgangsregeling die alleen in afbouw van compensatie voorziet en geen behoud van arbeidsvoorwaarden geeft, was niet een voorstel dat door de centrales geaccepteerd kon worden;
- de minister heeft gehandeld in strijd met artikel 105 lid 3 van het ARAR; de motieven van de minister die tot het negeren van het overeenstemmingsvereiste hebben geleid, doen niet terzake.

De Centrales geven aan er geen behoefte aan te hebben om tijdens de hoorzitting van de AAC op 14 juli 2005 te verschijnen. Zij wachten vooralsnog de uitspraak van de rechtbank af.

Overwegingen

De commissie heeft op grond van hetgeen schriftelijk door partijen ter onderbouwing van hun standpunt aan haar is voorgelegd en op grond van hetgeen in de hoorzitting van 14 juli 2005 van de zijde van de werkgever is verklaard, het volgende overwogen.

De commissie heeft zich allereerst de vraag gesteld of het verzoek om advies voor inhoudelijke behandeling door de commissie in aanmerking kan komen. Zij oordeelt over de vraag naar de ontvankelijkheid anders dan de centrales dat doen. De commissie meent dat de werkgever geen "nieuw geschil" aan haar heeft voorgelegd, maar dat het gaat om het geschil dat in november 2004 is ontstaan, toen het overleg over de Kinderopvangregeling vastliep. De commissie leest voorts in de stukken dat de werkgever in de vergadering van 15 december 2005 aan de centrales

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

heeft gevraagd of zij de stap naar de AAC in verband met de ontstane problematiek zouden ondersteunen. Vervolgens heeft hij in zijn brieven van 13 januari en 3 maart 2005 de centrales uitgenodigd om de weg van een vraag om advies dan wel een oordeel aan de AAC te bewandelen en heeft hij in zijn brief van 13 mei 2005 aan de centrales gevraagd of zij prijs stellen op een vergadering zoals bedoeld in artikel 110 e, tweede lid van het ARAR. Om hen moverende redenen zijn de centrales op de hiervoor genoemde uitnodigingen niet ingegaan, maar hebben zij een andere weg gekozen. Hoewel de commissie erkent dat de termijnen van orde zoals genoemd in het ARAR zijn overschreden, hoeft dit, gelet op het vorenstaande, naar haar oordeel niet te leiden tot het niet ontvankelijk verklaren van de werkgever in zijn adviesaanvraag. De commissie heeft de aanvraag dan ook in behandeling genomen.

De commissie hecht eraan op te merken dat zij het ten zeerste betreurt dat de centrales besloten hebben niet aanwezig te zijn tijdens de hoorzitting op 14 juli 2005. Dit maakt het niet eenvoudiger om de onderhavige kwestie te beoordelen, omdat de commissie immers geen nadere toelichting en informatie van de centrales heeft kunnen verkrijgen, noch met hen van gedachten heeft kunnen wisselen over de ontstane situatie en mogelijke oplossingsrichtingen. Waar in dit advies wordt gesproken over meningen of standpunten van de centrales, dient dit zo gelezen te worden dat het gaat om meningen etc. zoals de commissie deze op basis van de stukken heeft begrepen.

De werkgever verzoekt de commissie advies uit te brengen over de wijze waarop de centrales invulling hebben gegeven aan hun verplichting tot open en reëel overleg i.c. hun weigering de bedoeling en strekking van de Wet Kinderopvang voldoende in aanmerking te nemen. Tijdens de hoorzitting heeft de werkgever aangegeven dat hij het eveneens van belang acht te vernemen wat de visie is van de commissie op de wijze waarop hij zelf zijn verplichting tot het voeren van open en reëel overleg heeft ingevuld.

Het lijkt de commissie goed om allereerst nog eens te omschrijven wat zij onder open en reëel overleg verstaat. De commissie heeft zich met betrekking tot dit begrip van aanvang aan steeds aangesloten bij de voorwaarden die de president van de Haagse rechtbank heeft geformuleerd in zijn vonnissen van 16 mei 1980 (NJ 1980 533) en 25 juni 1981 (81/466 niet gepubliceerd). Een overleg kan pas open en reëel worden genoemd indien aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:

- de uitkomst van het overleg mag bij geen der partijen bij voorbaat vaststaan;
- het streven van beide partijen moet erop zijn gericht om door middel van dialoog overeenstemming te bereiken;
- partijen moeten rekening houden met elkaars gerechtvaardigde belangen.

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

Het vorenstaande geeft aan dat het weliswaar geoorloofd is het overleg in te gaan met het voornemen een bepaalde uitkomst te bereiken, maar het onwrikbaar vasthouden aan het eigen uitgangspunt en het uitsluiten van gerechtvaardigde verlangens van de overlegpartner is niet aanvaardbaar¹.

Indien voor het onderwerp van overleg relevante wetgeving bestaat, is deze uiteraard voor beide partijen een gegeven, dat niet kan worden genegeerd.

Over de regeling Kinderopvang is slechts enkele malen overleg gevoerd (op 6 oktober, 20 oktober en 3 november 2004). Op die laatste datum heeft de werkgever de regeling eenzijdig vastgesteld. Daarna is de regeling tijdens de vergaderingen van 1 december en 15 december 2004 nog (zeer kort) aan de orde gesteld. De werkgever heeft steeds het standpunt ingenomen dat bij de uitkomst van het overleg de bedoeling van de nieuwe Wet Kinderopvang dient te worden gerespecteerd; dat moet er zijns inziens toe leiden dat de rijksoverheidswerkgever aan zijn werknemers uiteindelijk maximaal 1/6 van de bijdrage aan de kosten van kinderopvang vergoedt. De centrales hebben, blijkens de overgelegde stukken, het standpunt ingenomen dat de regeling er niet toe mag leiden dat het rijkspersoneel dat gebruik maakt van kinderopvang van zijn werkgever een bijdrage ontvangt, die hem in een slechtere financiële positie brengt dan die waarin hij verkeerde onder de (voormalige) departementale regelingen. Zij bepleiten een bijdrage van de rijksoverheidswerkgever indien de partner van de rijksoverheidswerknemer geen, of een (te) lage, bijdrage van de eigen werkgever ontvangt.

De commissie is van oordeel dat aan de hierboven genoemde voorwaarden met betrekking tot open en reëel overleg niet is voldaan. Beide partijen hebben tijdens het overleg vastgehouden aan hun eigen uitgangspunt, maar er is geen sprake geweest van een dialoog, waarin de wederzijdse voorstellen werkelijk bespreekbaar zijn gemaakt. Niet is gebleken dat partijen echt bereid zijn geweest in het overleg toe te geven op de uitkomst die ieder voor zich voor ogen stond.

De werkgever vraagt de commissie in de tweede plaats advies te geven over de inhoud van zijn voorstel (in termen van stramien, aansprakenniveau, overgangsrecht en financiën, een en ander in het licht van de destijds bekend zijnde ontwikkelingen, waaronder de invoering van de wet) dat heeft geleid tot de regeling. De werkgever vraagt de commissie hiermee een visie te geven op de inhoud van de regeling. De commissie acht het niet opportuun om deze vraag te beantwoorden. Immers, partijen zelf hebben in feite over de inhoud van de regeling nog geen open en reëel overleg gevoerd. Zij zijn voorts, naar de commissie ter hoorzitting heeft begrepen, voornemens het onderwerp (vergoeding van kosten van) kinderopvang tijdens het komende CAO-overleg te agenderen. Het lijkt de commissie juist wanneer in dat overleg de inhoud van een regeling tussen partijen besproken wordt. De commissie gaat op dit laatste in de slotparagraaf van dit advies nog in.

¹ Zie bijv. advies AAC.12

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

Ten derde verzoekt de werkgever de commissie een visie te geven op zijn handelwijze om, gezien de hieraan ten grondslag liggende motieven, begin november 2004 de regeling eenzijdig vast te stellen. De commissie stelt vast dat de centrales aan de rechter verzocht hebben te verklaren dat de minister onrechtmatig heeft gehandeld. De werkgever betwist overigens niet dat hij de regeling in strijd met het ARAR eenzijdig heeft vastgesteld. Tijdens de hoorzitting heeft hij verklaard dat hij dit ook in zijn conclusie van antwoord aan de rechtbank heeft aangegeven, en dat hij daarbij tevens de motieven waarom hij zo heeft gehandeld, heeft toegelicht. Het lijkt de commissie niet juist dat zij, nu de handelwijze van de werkgever ter beoordeling aan de rechter is voorgelegd, hierover een oordeel zou geven.

Tenslotte stelt de commissie vast dat uit de stukken blijkt dat:

- de vastgestelde regeling voor het jaar 2005 bij geen der partijen op bezwaar stuitte;
- in het CAO-overleg, dat voor het najaar is voorzien, het onderwerp kinderopvang zal worden geagendeerd en zo door partijen kan worden betrokken in de ruimere context van het arbeidsvoorwaardenoverleg;
- de werkgever in de stukken heeft aangegeven dat een besparing op de bestaande vergoedingen voor de kinderopvang beschikbaar blijft voor arbeidsvoorwaarden; tijdens de hoorzitting heeft hij dit herhaald.

Advies

De commissie adviseert partijen om tijdens het CAO-overleg het overleg over de kinderopvang voort te zetten met in achtneming van de volgende uitgangspunten:

- beide partijen accepteren de regeling van 3 november 2004 als een tijdelijke regeling voor het jaar 2005;
- partijen gaan het overleg in met als uitgangspunt dat het gaat om het vaststellen van een regeling met ingang van het jaar 2006;
- partijen realiseren zich beide dat zij dienen te voldoen aan de spelregels voor “open en reëel overleg”.

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

's-Gravenhage, 12 augustus 2005

De Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

prof. mr. J. de Rooter
voorzitter

drs. A. van der Meer
plv. secretaris

prof. mr. I.P. Asscher - Vonk
lid

prof. mr. I.C. van der Vlies
lid

H.F. Dijkstal
lid

prof. dr. W. van Voorden
lid